

Evaluatie rapportage

**Iedereen volwaardig laten deelnemen aan
onze samenleving**

**Uitvoering van het VN verdrag Inzake de
Rechten van Personen met een Handicap**

**Op weg naar een toegankelijke, bereikbare
en bruikbare duurzame inclusieve
samenleving**

VN Ambassadeur

Alex de Vos

15-04-2019

Inhoudsopgave
Evaluatie rapportage
Iedereen volwaardig laten deelnemen aan onze samenleving

	Pagina
- Voorwoord.....	1
- Programma's en informatie over de uitvoering van het VN verdrag voor de mensen met een beperking in Nederland	1
- De Europese Toegankelijkheidswet	2
- Vlaggenschiprapport Ministerie van Economische en Sociale Zaken van de Verenigde Naties (UN DESA) over het VN verdrag.....	3
- Indienen van de initiële rapportage door de Nederlandse regering bij het VN Comité voor de Rechten van Personen met een Handicap in Genève	3
- Rapportage door College voor de Rechten voor de Mens over de uitwerking van het VN verdrag in Nederland	3
- Het Facultatief protocol	3
- Artikel 24 van het VN verdrag: Onderwijs	4
- Artikel 25 van het VN verdrag: Gezondheid	5
- Artikel 27 van het VN verdrag: Werk en werkgelegenheid	6
- Artikel 28 van het VN verdrag: Behoorlijke levensstandaard en sociale bescherming	7
- Artikel 33 van het VN verdrag: Nationale implementatie en toezicht	8
- Bewustwording van het VN verdrag in onze samenleving	9
- Algemene conclusie aangaande de uitvoering van het VN verdrag	10

Geachte Dames en Heren,

Mijn naam is Alex de Vos. Essentiële begeleiding en hulpmiddelen in elke levensfase hebben mij in staat gesteld om een volwaardig zelfstandig leven op te bouwen.

De afgelopen jaren heb ik uitgebreid aandacht gevraagd voor de leefomstandigheden van de mensen met een (onzichtbare) beperking en chronisch zieken in Nederland. Mijn dossier 'Met een (onzichtbare) beperking toch een mooie toekomst' en mijn visie document 'Op weg naar een toegankelijke, bereikbare en bruikbare duurzame inclusieve samenleving' horen als kennisdocumenten bij dit evaluatie document.

Met mijn evaluatie rapportage 'Iedereen volwaardig laten deelnemen aan onze samenleving' wil ik opnieuw aandacht vragen voor de kwetsbare positie van de mensen met een (onzichtbare) beperking en chronisch zieken. Hoe staat het met de uitvoering van het VN verdrag. Wat is er gedaan, waar wordt aan gewerkt en waar moeten we naartoe om tot een inclusieve samenleving te komen in Nederland.

In Nederland is het VN Verdrag Inzake de Rechten van Personen met een Handicap sinds 14 juli 2016 eindelijk van kracht. Het Rijk, de Alliantie, VNO-NCW, MKB Nederland en de VNG willen samen de beginselen uit het VN verdrag in de praktijk verwezenlijken en stelden een implementatieplan op.

In het VN Verdrag Handicap staat wat Nederland moet doen om de positie van mensen met een beperking te verbeteren. Het draait om alle mogelijke onderwerpen die voor hen belangrijk zijn. Zoals werk, onderwijs, vervoer, cultuur, sport en andere vrijetijdsbesteding. Het gaat daarbij om mensen met langdurige lichamelijke, mentale, verstandelijke of zintuiglijke beperkingen. In mijn kennisdocumenten kunt u lezen wat dit in de praktijk betekent. https://wetten.overheid.nl/BWBV0004045/2016-07-14#Verdrag_2

Het programma onbeperkt meedoen van de overheid is bedoeld om het VN verdrag verder uit te voeren. Hieraan doen gemeenten, Rijk, ondernemers, werkgevers en mensen met een (onzichtbare) beperking en chronisch zieken mee. Het VN verdrag wordt uitgevoerd aan de hand van de volgende thema's:

- bouwen en wonen
- werk
- onderwijs
- vervoer
- zorg en ondersteuning
- participatie en toegankelijkheid
- het Rijk als organisatie

<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/rechten-van-mensen-met-een-handicap/documenten/rapporten/2018/06/01/programma-vn-verdrag-onbeperkt-meedoen>

Algemene informatie voor de mensen met een beperking is te vinden op:

<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/rechten-van-mensen-met-een-handicap>

De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) werkt aan een krachtige lokale overheid. Het project 'Iedereen doet mee' ondersteunt sinds begin 2018 actief gemeenten die werken aan een inclusieve samenleving waarbij het VN verdrag voor de mensen met een beperking centraal staat. <https://vng.nl/iedereen-doet-mee>

Het College voor de Rechten van de Mens beschermt, belicht en bevordert de mensenrechten in Nederland. Dat doen ze onder andere door onderzoek, advies en voorlichting. In individuele gevallen oordelen ze of er sprake is van discriminatie. Tevens rapporteren ze jaarlijks over de situatie in Nederland op het gebied van mensenrechten waaronder het VN verdrag voor de mensen met een beperking.

<https://www.mensenrechten.nl/nl/vn-verdrag-handicap>

Ieder(in) is het netwerk voor mensen met een beperking of chronische ziekte en heeft een actuele website die over de uitvoering van het VN verdrag in Nederland gaat.

<https://iederin.nl/themas/recht-en-inclusie/vn-verdrag/>

De Coalitie voor Inclusie bestaat uit mensen waaronder een aantal VN ambassadeurs en organisaties die samen werken aan een inclusieve samenleving. Een samenleving waarin iedereen meedoet, die gebruikmaakt van ieders talenten en niemand uitsluit.

<https://coalitievoorinclusie.nl/informatie-over-inclusie/wat-is-het-vn-verdrag/>

Vakbond FNV wil dat mensen met een arbeidsbeperking recht krijgen op duurzaam, passend werk met begeleiding en fatsoenlijke arbeidsvoorwaarden via 'sociale ontwikkelbedrijven'. Bedrijven die de juiste kennis, kunde, infrastructuur, werkgeverscontacten en het werk hebben. Ze zijn een springplank naar werk in het bedrijfsleven, maar ook een vangnet voor als dat even niet meer lukt. Zo kom je niet thuis te zitten als het werken bij het bedrijf stopt. De overheid moet investeren in de 'sociale ontwikkelbedrijven' en het recht op werk voor mensen met een arbeidsbeperking bij wet regelen. Als je werkzaam bent bij een 'sociaal ontwikkelbedrijf', dan hoort daar een fatsoenlijk salaris bij. Dus geen werken zonder loon!

<https://www.fnv.nl/nieuwsbericht/sectornieuws/fnv-overheid/2019/04/investeer-nu-in-sociale-ontwikkelbedrijven-om-ruim> <https://www.fnv.nl/acties/iedereen-heeft-recht-op-werk>

Het Europees Parlement heeft op 13-03-2019 de Europese Toegankelijkheidswet aangenomen. De nieuwe wet biedt duidelijke afspraken over hoe producten zoals computers, mobiele telefoons, televisies, betaalautomaten, websites en apps op mobiele telefoon en tablet toegankelijk moeten zijn. Ook de toegankelijkheid van diensten, zoals bijvoorbeeld alarmnummer 112, staan vastgelegd in deze wet. Europese wetgeving gaat boven de nationale wetgeving en wat de gevolgen daarvan in de praktijk zijn moet nog duidelijk worden. De wet biedt goede handvatten om Nederland toegankelijker te maken. Helaas missen we nog goede afspraken over onder andere vervoer, toegankelijke gebouwen en de leefomgeving van mensen. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/nl/ALL/?uri=CELEX:52015PC0615>

De Europese belangenorganisatie voor mensen met een beperking heeft aangegeven dat zij in gesprek wil met het Europees Parlement over hoe de Toegankelijkheidswet beter kan.

<http://www.edf-feph.org/newsroom/news/european-accessibility-act-big-step-forward-long-journey>

Artikel 24 van het VN verdrag: Onderwijs

De basis van het artikel:

De Staten die Partij zijn erkennen het recht van personen met een handicap op onderwijs. Teneinde dit recht zonder discriminatie en op basis van gelijke kansen te verwezenlijken, waarborgen Staten die Partij zijn een inclusief onderwijssysteem op alle niveaus en voorzieningen voor een leven lang leren en wel met de volgende doelen:

- a. De volledige ontwikkeling van het menselijk potentieel en het gevoel van waardigheid en eigenwaarde en de versterking van de eerbiediging van mensenrechten, fundamentele vrijheden en de menselijke diversiteit;
- b. De optimale ontwikkeling door personen met een handicap van hun persoonlijkheid, talenten en creativiteit, alsmede hun mentale en fysieke mogelijkheden, naar staat van vermogen;
- c. Het in staat stellen van personen met een handicap om effectief te participeren in een vrije maatschappij.

Volledige tekst Artikel 24 van het VN verdrag: Onderwijs

<https://wetten.overheid.nl/jci1.3:c:BWBV0004045&artikel=24&z=2016-07-14&g=2016-07-14>

De actuele situatie nu in de praktijk.

Helaas moet ik vaststellen dat het onderwijs nog ver van passend is voor de leerlingen die op dit moment onderwijs genieten in Nederland. We zien een groot leraren tekort. Er worden zelfs kinderen naar huis gestuurd omdat de scholen niet in staat zijn de lessen te verzorgen. We zien dat onze jeugd noodgedwongen grote schulden moet maken als ze verder willen studeren. Voor leerlingen met een achterstand of met minder rijk bedeelde ouders is het extra moeilijk en soms zelfs onmogelijk om een studie te doen. De ondersteuning van de kinderen die extra begeleiding of ondersteuning nodig hebben staat zwaar onder druk en gaat soms ook ten koste van de andere leerlingen. Ook zitten er kinderen thuis op de bank omdat er geen passende plaats op school kan worden geboden terwijl zij ook een leerplicht hebben en het recht hebben zich te kunnen ontwikkelen.

Wat is er nodig?

Er zullen grote extra inspanningen geleverd en extra geïnvesteerd moeten worden in het onderwijs in Nederland. De leerlingen moeten meer centraal staan in het te voeren beleid zodat alle leerlingen zich naar hun mogelijkheden kunnen en mogen ontwikkelen. Het speciaal onderwijs zal altijd nodig blijven voor een aantal leerlingen.

Mijn motto is, de kinderen gaan eerst samen spelen om vervolgens samen naar school te gaan om uiteindelijk als volwaardige collega's aan het arbeidsproces te kunnen deelnemen en aan vrijetijdsbesteding te kunnen doen. Het is noodzakelijk om samen spelen, samen leren en samen werken als een geheel te zien in wetgeving en de uitvoering daarvan voor het benodigde maatwerk.

Informatie over onderwijs van de rijksoverheid.

<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/themas/onderwijs>

Artikel 25 van het VN verdrag: Gezondheid

De basis van het artikel:

De Staten die Partij zijn erkennen dat personen met een handicap zonder discriminatie op grond van hun handicap recht hebben op het genot van het hoogst haalbare niveau van gezondheid. De Staten die Partij zijn nemen alle passende maatregelen om personen met een handicap de toegang te waarborgen tot diensten op het gebied van seksespecifieke gezondheidszorg,

Volledige tekst Artikel 25 van het VN verdrag: Gezondheid

<https://wetten.overheid.nl/jci1.3:c:BWBV0004045&artikel=25&z=2016-07-14&g=2016-07-14>

De actuele situatie nu in de praktijk.

Gelukkig wordt er ontzettend veel gedaan om mensen zo goed mogelijk te helpen. We weten echter ook dat hier een heel duur prijskaartje aan hangt waarbij het voor steeds meer mensen heel moeilijk wordt om de zorg te mogen ontvangen die ze nodig hebben. Farmaceuten en zorgverzekeraars hebben een cruciale positie of medicatie betaalbaar is voor patiënten en of behandelingen toegankelijk zijn voor patiënten door het zorgpakket dat deze mensen kunnen afsluiten door hun financiële situatie. Steeds meer patiënten mijden de huisarts omdat ze bang zijn doorverwezen te worden richting een behandeling die ze nodig hebben maar die ze niet kunnen betalen. Zorgverleners kunnen om dezelfde reden ook niet altijd de zorg verlenen die ze eigenlijk willen bieden aan een patiënt. Gevolg, later grotere problemen voor de patiënt en duurdere kosten voor de zorg door de behandeling die dan nodig is. Als patiënten niet de zorg, medicatie of de begeleiding krijgen die ze nodig hebben heeft regelmatig tot gevolg dat mensen echt thuis komen te zitten en permanent niet meer kunnen leren, kunnen werken of aan vrijetijdsbesteding kunnen doen. Hervormingen en bezuinigingen van de afgelopen jaren hebben daar geen goed aan gedaan stel ik vast. Ook de marktwerking en de bureaucratie in de zorg hebben zijn sporen achtergelaten. Voor maatwerk in de zorg laat de samenwerking van organisaties op dit moment vaak nog veel te wensen over.

Wat is er nodig?

In mijn ogen moet de zorg terug een permanente overheidstaak worden. Er moet gewaarborgd worden dat iedereen de zorg krijgt die hij / zij nodig heeft. De zorg moet voor iedereen toegankelijk, betaalbaar en van een gedegen goede kwaliteit zijn. Dat kost inderdaad veel geld maar in een rijk land als Nederland kunnen wij deze keuze maken. Het welzijn van de patiënten moet voorop staan en alle zorgverleners moeten echt in staat gesteld worden om de juiste zorg met de benodigde middelen te kunnen geven. Zorgverleners horen het vertrouwen te krijgen wat ze verdienen en beschermt te worden om hun werk veilig te kunnen uitvoeren. Alle overheden en instanties moeten de handen ineen slaan om de stapeling van zorgkosten voor de mensen met een beperking en chronisch zieken zo veel mogelijk te beperken. Het WMO zorgabonnement is een positief voorbeeld als het echt goed uitgevoerd wordt.

Informatie over onderwijs van de rijksoverheid.

<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/themas/familie-zorg-en-gezondheid>

Artikel 27 van het VN verdrag: Werk en werkgelegenheid

De basis van het artikel:

De Staten die Partij zijn erkennen het recht van personen met een handicap op werk, op voet van gelijkheid met anderen; dit omvat het recht op de mogelijkheid in het levensonderhoud te voorzien door middel van in vrijheid gekozen of aanvaard werk op een arbeidsmarkt en in een werkomgeving die open zijn, waarbij niemand wordt uitgesloten, en die toegankelijk zijn voor personen met een handicap.

Volledige tekst Artikel 27 van het VN verdrag: Werk en werkgelegenheid

<https://wetten.overheid.nl/jci1.3:c:BWBV0004045&artikel=27&z=2016-07-14&g=2016-07-14>

De actuele situatie nu in de praktijk.

De afgelopen jaren zie je een neerwaartse spiraal als het gaat over het hebben van fatsoenlijke arbeidscontracten op de arbeidsmarkt. Vaste banen verdwijnen. ZZP banen en flex contracten met slechte arbeidsvoorwaarden schieten als paddenstoelen uit de grond. Ook een fatsoenlijk CAO staat zwaar onder druk.

Voor de mensen met een beperking is de situatie flink achteruit gegaan om te kunnen deelnemen aan het arbeidsproces. In 2015 is de Sociale Werkvoorziening gesloten voor de mensen met een beperking. Je ziet op verschillende plaatsen in het land dat de SW bedrijven volledig worden opgegeven en dat medewerkers hierdoor hun oude vertrouwde werkplek verliezen doordat ze elders aan het werk worden gezet. Op vele plaatsen wordt ingezet op een krimp scenario wat tot gevolg zal hebben dat de broodnodige infrastructuur van de SW steeds meer onder druk zal komen te staan. De 125.000 garantiebanen en de 30.000 beschutte werkplekken die belooft zijn als vervanging voor het sluiten van de SW komen nog niet echt van de grond.

Wat is er nodig?

Het wordt hoog tijd dat de werknemers in Nederland weer serieus worden genomen en met respect worden behandeld op de arbeidsmarkt. Ook de mensen met een beperking en chronisch zieken hebben hier recht op.

Het voornemen om te kunnen switchen tussen bijvoorbeeld beschut werken en een garantiebaan en mede het voornemen om de onmisbare permanente begeleiding structureel van maatwerk te voorzien in elke levensfase zijn positieve verbeteringen. De infrastructuur van de oude SW bedrijven moet in mijn ogen gebruikt worden om de mensen met een beperking op de juiste manier en op de juiste plaats aan het arbeidsproces te laten deelnemen. Alle overheden en het bedrijfsleven moeten met klem op hun verantwoordelijkheid gewezen worden om de mensen met een beperking een permanente plaats op de arbeidsmarkt te bieden in Nederland.

Permanent onder het minimum loon werken is absoluut onacceptabel en dus onder geen enkele voorwaarde een optie en een goed pensioen is een kwestie van fatsoen.

Informatie over onderwijs van de rijksoverheid.

<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/themas/werk>

<https://www.rijksoverheid.nl/documenten/brochures/2017/02/24/kennisdocumenten-szw>

Artikel 28 van het VN verdrag: Behoorlijke levensstandaard en sociale bescherming

De basis van het artikel:

De Staten die Partij zijn erkennen het recht van personen met een handicap op een behoorlijke levensstandaard voor henzelf en voor hun gezinnen, met inbegrip van voldoende voeding, kleding en huisvesting en op de voortdurende verbetering van hun levensomstandigheden, en nemen passende maatregelen om de verwezenlijking van dit recht zonder discriminatie op grond van handicap te beschermen en te bevorderen.

Volledige tekst Artikel 28 van het VN verdrag: Behoorlijke levensstandaard en sociale bescherming

<https://wetten.overheid.nl/jci1.3:c:BWBV0004045&artikel=28&z=2016-07-14&g=2016-07-14>

De actuele situatie nu in de praktijk.

Wanneer wordt er in de ogen van de overheid recht gedaan aan de behoorlijke levensstandaard en sociale bescherming van mensen die voldoen aan de uitgangspunten van het VN verdrag? Betreft dit:

- Voor heel je leven (in deeltijd) werken met een aanvulling van een uitkering om maximaal het wettelijk minimum loon te kunnen verdienen?
- Permanent in armoede en / of in een sociaal isolement leven waarbij je zelden iets leuks kunt doen als je niet in staat bent om te kunnen werken?
- Niet in staat zijn om de juiste zorg te ontvangen die je hard nodig hebt?
- Thuis op de bank zitten in plaats van onderwijs te kunnen volgen om aan je ontwikkeling te kunnen werken?
- Noodgedwongen niet deelnemen aan evenementen, bijeenkomsten en het algemene sociale leven doordat de toegankelijkheid niet op orde is?
- Niet zelfstandig je eigen keuzes kunnen maken hoe je het leven inricht?
- Niet zelfstandig kunnen gaan wonen om je leven vorm te geven?
- Niet op een reële leeftijd met pensioen mogen gaan?

Er is totaal nog geen zicht op hoe de behoorlijke levensstandaard en sociale bescherming geregeld gaat worden in de nieuwe plannen van het 'breed offensief' om de Participatiewet aan te passen. De gevolgen van de hervormingen in de Wajong zijn alles behalve duidelijk. Ook het op verschillende manieren uitvoeren van de decentralisaties in het sociaal domein door de Gemeenten baren mij grote zorgen.

Wat is er nodig?

Zorgdragen dat alle mensen met een beperking in hun eigen levensbehoefte kunnen voorzien en volwaardig kunnen deelnemen aan onze samenleving. De doelstellingen van het VN verdrag worden ingezet bij het maken en uitvoeren van wetgeving.

Informatie over onderwijs van de rijksoverheid.

<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/themas/belastingen-uitkeringen-en-toeslagen>

Artikel 33 van het VN verdrag: Nationale implementatie en toezicht

De basis van het artikel:

De Staten die Partij zijn wijzen binnen hun bestuurlijke organisatie een of meer contactpunten aan voor aangelegenheden die betrekking hebben op de uitvoering van dit verdrag en besteden naar behoren aandacht aan het instellen van een coördinatiesysteem binnen de overheid teneinde de maatregelen in verschillende sectoren en op verschillende niveaus te faciliteren.

Volledige tekst Artikel 33 van het VN verdrag: Nationale implementatie en toezicht

<https://wetten.overheid.nl/jci1.3:c:BWBV0004045&artikel=33&z=2016-07-14&g=2016-07-14>

De actuele situatie nu in de praktijk.

Als VN ambassadeur heb ik tijdens het aanbieden van mijn Visie document 'Op weg naar een toegankelijke, bereikbare en bruikbare duurzame inclusieve samenleving' aan de Tweede Kamer Commissie SZW op 19-12-2017 de behoefte uitgesproken om een beroep te mogen doen op artikel 33 van het VN verdrag. Ik heb mijn visie document met aandachtspunten aangaande de uitvoering van het VN verdrag ook digitaal naar de Tweede Kamer Commissies van SZW, OCW en VWS gestuurd.

De reactie die ik heb mogen ontvangen was uitermate teleurstellend moet ik vast stellen. Twee commissies hebben totaal niet gereageerd en de derde deed het af met een niets zegende brief van een paar regels. In de wetgevingsvoorstellen en aanpassingen van wetgeving wordt in mijn ogen nog lang niet voldoende volwaardig uitvoering gegeven aan de uitgangspunten van het VN verdrag. Tijdens de debatten, die ik op de voet volg, wordt er heel weinig naar het VN verdrag verwezen of over gesproken.

Van Gemeenten en Provinciale Staten krijg ik in verhouding meer reacties maar ook daar wordt geen werk gemaakt van het inzetten van ervaringsdeskundigheid vanuit de doelgroepen en hun belangenbehartigers. Er zijn Gemeenten die gewoon niets doen aan het VN verdrag. Ook het opstellen van een inclusie agenda bij de Gemeenten loopt alles behalve soepel. Gelukkig zijn er positieve uitzonderingen maar dat is echt niet voldoende om als land daadwerkelijk tot een inclusieve samenleving te komen.

Wat is er nodig?

Als VN ambassadeur vind ik dat de ervaringsdeskundigheid van de mensen met een beperking en hun belangenorganisaties vanaf nu absoluut heel serieus genomen moeten worden in het niet over ons maar met ons verhaal zoals dat in allerlei programma's terug te vinden is die gaan over de uitvoering van het VN verdrag.

De ervaringsdeskundigheid moet op alle niveaus en gebiedsonderdelen permanent ingezet worden bij de uitvoering van het VN verdrag. Ook beleidsmedewerkers en ontwikkelaars van producten of diensten moeten deze kennis gebruiken om er voor te zorgen dat de inclusieve samenleving in Nederland stapje voor stapje vorm krijgt.

Informatie over onderwijs van de rijksoverheid.

<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/rechten-van-mensen-met-een-handicap>

Bewustwording van het VN verdrag in onze samenleving.

Om tot een duurzame inclusieve samenleving te komen in Nederland is het nodig dat onze burgers het normaal en vanzelfsprekend gaan vinden dat de mensen met een beperking en chronisch zieken er gewoon bij horen en overal aan mee mogen doen.

Om dat mogelijk te maken is het in mijn ogen nodig dat er regelmatig aandacht wordt besteed aan de leefomstandigheden van de mensen met een beperking en het VN verdrag. Er zijn 3 uitgelezen momenten per jaar om hier uitgebreid bij stil te staan.

- Op 14 juli, op de dag dat het VN verdrag in Nederland in werking is getreden.
- Tijdens de week van de toegankelijkheid, in de maand oktober.
- Op 3 december, tijdens internationale dag voor de mensen met een beperking.

Aan de week van de toegankelijkheid wordt gelukkig al wat aandacht besteed maar dat gaat in hoofdzaak alleen over de algemene toegankelijkheid. Prima en zeker heel erg belangrijk. Het VN verdrag en de leefomstandigheden van de mensen met een beperking en chronisch zieken is echter vele malen breder dan alleen een stukje algemene toegankelijkheid.

Als VN ambassadeur lijkt het mij een super mooi streven om van 14 juli de dag van de inclusieve samenleving in Nederland te maken. Een mooie dag midden in de zomer om de inwerkingtreding van het VN verdrag te vieren met de mogelijkheid om hier leuke buiten activiteiten voor te organiseren om te laten zien dat er positieve stappen worden gezet richting een duurzame inclusieve samenleving in Nederland.

Toolbox ‘Mensenrechten op School’ voor kinderen tot en met 18 jaar gratis verkrijgbaar bij het College voor Rechten van de Mens.

Als VN ambassadeur wil ik graag de gratis toolbox mensenrechten van het College voor de Rechten van de Mens onder uw aandacht brengen. In mijn ogen is de toolbox van grote toegevoegde waarde. In de toolbox ‘Mensenrechten op School’ vind je kant en klare werkvormen voor peuters tot en met 18-jarigen en tools over hoe mensen en kinderrechten in de hele school vorm kunnen krijgen. Vakinhoudelijk, didactisch en pedagogisch. Binnen en buiten de klas. Voor een schoolbrede en structurele aanpak.

<https://www.mensenrechten.nl/nl/opschool>

Mijn hoofddoel als VN ambassadeur wordt het ontwikkelen en het tot stand brengen van een Leermodule Inclusieve Samenleving voor het basisonderwijs. In mijn visie document ‘Op weg naar een toegankelijke, bereikbare en bruikbare duurzame inclusieve samenleving’ is de eerste uitwerking van de Leermodule Inclusieve Samenleving terug te vinden. In mijn ogen kun je niet snel genoeg beginnen om iedereen gelijk te behandelen en met elkaar te laten optrekken in het leven.

Algemene conclusie aangaande de uitvoering van het VN verdrag.

Om iedereen volwaardig te laten deelnemen hebben we een duurzame inclusieve samenleving nodig. Tot mijn grote spijt moet ik vaststellen dat onderstaande punten nog steeds onvoldoende worden omarmd bij de uitvoering van het VN verdrag.

Als VN ambassadeur voor het VN verdrag voor de personen met een beperking en chronisch zieken wil ik u daarom uitdrukkelijk verzoeken om aandacht te besteden aan de volgende punten bij de uitvoering van het VN verdrag.

- Zorgdragen dat mensen met een (onzichtbare) beperking en chronisch zieken absoluut alle ondersteuning krijgen die ze nodig hebben. We moeten hierbij nadrukkelijk oog hebben voor het niet zichtbare deel. Deze onzichtbare beperkingen zijn vaak alles bepalend om de juiste voorzieningen te kunnen aanbieden die ze nodig hebben.
- Zorgdragen dat toegankelijkheid, bereikbaarheid, en bruikbaarheid echt overal de norm wordt op de gebiedsonderdelen wonen, spelen, onderwijs, werken, zorg, communicatie, reizen en bereikbaarheid van openbare gelegenheden.
- Zorgdragen voor een gedegen plan van aanpak aangaande de uitvoering van het VN verdrag. Het bevat een op elkaar afgestemde toegankelijkheidsnorm per gebiedsonderdeel. Er is in ondergebracht wat er nodig is om tot een duurzame inclusieve samenleving te komen. Het plan is tevens voorzien van een transparante prioriteitenlijst met een reële realisatie prognose.
- Zorgdragen dat alle overheden hun zorgplicht voor hun burgers ten harte nemen door een gedegen aansturing en toezicht houden op de uitvoering van het VN verdrag om tot een duurzame inclusieve samenleving te komen.
- Zorgdragen dat alle overheden optimaal samenwerken met het bedrijfsleven en andere instanties om maatwerk mogelijk te maken zodat de inspanningen tot duurzame en efficiënte resultaten leiden.

De winst is dat er aan het VN verdrag langzaam maar zeker meer aandacht besteed wordt. Op het gebied van algemene toegankelijkheid zie je gelukkig mondjes maat hele positieve verbeteringen tot stand komen.

In deze evaluatie rapportage hebben we een aantal programma's belicht waarin met hele mooie woorden wordt aangegeven hoe men tot een goede uitvoering van het VN verdrag denkt te komen. Dat is misschien mooi voor de beeldvorming maar er moet meer gebeuren om tot een inclusieve samenleving te komen. Het VN verdrag vraagt namelijk echt veel meer dan een stukje algemene toegankelijkheid.

De mensen met een beperking en chronisch zieken zien nu in de dagelijkse praktijk nog heel weinig terug van de daadwerkelijke uitgangspunten van het VN verdrag. Kinderen zitten thuis in plaats van op school. Vele mensen met een beperking die willen werken hebben (vrijwel) geen uitzicht op een permanente baan waarmee ze in hun levensbehoeften kunnen voorzien. Ook de ondersteuning en begeleiding van mensen laat nog steeds zwaar te wensen over. Velen kunnen niet de zorg betalen die ze nodig hebben om volwaardig te kunnen meedoen. 3 jaar na ratificatie van het VN verdrag in Nederland is de positie voor de mensen met een beperking op deze punten eerder verslechterd dan verbeterd. Dat kan echt niet de bedoeling zijn!

In mijn ogen moet het nu echt een keer afgelopen zijn dat het welzijn van de mensen met een beperking steeds meer onder druk komt te staan door gebrek aan financiële middelen door politieke keuzes die gemaakt worden. De mensen met een beperking accepteren het niet langer om aan de zijkant te worden geschoven, en dat anderen voor hen de beslissingen nemen over hoe en in wat voor mate dat ze mogen deelnemen aan onze samenleving. Het wordt hoog tijd dat de mensen met een beperking en chronisch zieken volledig betrokken en centraal gesteld worden bij de volledige uitvoering van het VN verdrag zoals dat heel duidelijk staat beschreven in artikel 33 van het VN verdrag.

Het lot van de mensen met een (onzichtbare) beperking en chronisch zieken ligt in uw handen. Wees er u zeer bewust van dat het hier gaat om de meest kwetsbare mensen uit onze samenleving. Laat uw hart spreken bij het nemen van moeilijke beslissingen.

Als ervaringsdeskundige wil ik u zeer graag adviseren om mijn evaluatie rapportage 'Iedereen volwaardig laten deelnemen aan onze samenleving' te omarmen en te gebruiken bij de uitvoering van het VN verdrag. Tevens wil ik u vriendelijk verzoeken om mijn evaluatie rapportage te agenderen voor uw vergadering waarbij ik hoop dat mijn inbreng een waardevolle bijdrage mag leveren bij de uitvoering van het VN verdrag.

Als VN ambassadeur ben ik zeer benieuwd hoe volgens u persoonlijk de uitvoering van het VN verdrag vorm gegeven moet worden. Bent u net als mij van mening dat deze mensen volwaardig mogen deelnemen aan onze samenleving? Hebben deze mensen tevens recht op een menswaardig bestaan met een behoorlijke levensstandaard en sociale bescherming zoals dat beschreven staat in het VN verdrag? Welke bijdrage denkt u daar zelf aan te kunnen leveren?

Met belangstelling kijk ik uit naar uw reacties die ik op een respectvolle waardige manier zal meenemen bij mijn werkzaamheden als VN ambassadeur.

Hoogachtend,

Alex de Vos,

VN Ambassadeur VN verdrag Inzake de Rechten van Personen met een Handicap.

Adres: Wilhelminastraat 84 4571 JN Axel.

Mail: alexdevos@zeelandnet.nl